

14. januar 2021

Sagsnr.: 19/07411 og 19/07413

Klagenr.: 1004229 og 1004223

AFGØRELSE

i klagesag om Mariagerfjord Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. 133/2019

Mariagerfjord Kommune har den 24. april 2019 endeligt vedtaget lokalplan nr. 133/2019, A 1 i Hobro.

Planklagenævnet har modtaget to klager over afgørelsen.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen. Det betyder, at lokalplanen fortsat gælder.

Planklagenævnet

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

www.naevneneshus.dk

Indhold

1. Klagen til Planklagenævnet.....	3
2. Sagens oplysninger.....	3
2.1. Området.....	3
2.2. Forløbet før lokalplanens vedtagelse	4
2.3. Vedtagelsen af lokalplanen	4
2.4. Den vedtagne lokalplan.....	5
2.5. Klagerne og bemærkningerne hertil.....	6
2.5.1. Korrespondance i klagesagen.....	6
2.5.2. Habilitet.....	6
2.5.3. Høringsprocessen	6
2.5.4. Favorisering af bygherre	7
2.5.5. Upræcis bestemmelse og manglende visualisering.....	8
2.5.6. Øvrige klagepunkter.....	8
3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse	8
3.1. Planklagenævnets kompetence.....	8
3.2. Habilitet.....	9
3.3. Inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser	10
3.3.1 Generelt om inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser.....	10
3.3.2. Planklagenævnets vurdering af offentliggørelsen af planforslaget	10
3.3.3. Planklagenævnets vurdering af håndteringen af indsigelser	11
3.3.4. Partshøring	11
3.4. Planlægningsmæssig begrundelse og usaglige hensyn	12
3.5. Upræcis bestemmelse og manglende visualisering.....	13
3.6. Planklagenævnets afgørelse	14
4. Gebyr.....	14

1. Klagen til Planklagenævnet

En beboer uden for lokalplanområdet (klager 1) klagede den 4. juni 2019 til Planklagenævnet over kommunens afgørelse om vedtagelse af lokalplan.

En gruppe af beboere uden for lokalplanområdet (klager 2) klagede den 5. juni 2019 til Planklagenævnet over kommunens afgørelse om vedtagelse af lokalplan.

Planklagenævnet modtog klagerne den 3. oktober 2019 fra kommunen.

Klagerne har navnlig anført:

- At der foreligger inhabilitet.
- At byrådet kun er blevet forelagt et indsigelsesnotatet, som ikke beskriver indsigelserne grundigt.
- At kommunen har favoriseret en bygherre ved udarbejdelse af lokalplanen.
- At datoer i lokalplansforslaget var angivet forkert.
- At lokalplanens § 4.1 er upræcis, og at der mangler visualisering af en scene.

Indholdet af klagerne gengives nærmere i afsnit 2.5.

Klager 1 har endvidere den 4. juni 2019 påklaget Mariagerfjord Kommunes screeningsafgørelse af 20. december 2018 om, at der ikke skal ske miljøvurdering af forslag til kommuneplantillæg nr. 42 og forslag til lokalplan nr. 133/2019, A 1 i Hobro.

Planklagenævnet har den 12. februar 2020 truffet afgørelse om at afvise at behandle klagen over denne afgørelse, da klagefristen var overskredet.¹

Klager 2 har også klaget over kommuneplantillæg nr. 42 til kommuneplan 2013-2025 samt kommunens screeningsafgørelse om, at der ikke skal ske miljøvurdering af lokalplanen og kommuneplantillægget. Klager 2 er blevet oplyst om, at denne indgive separate klager, såfremt denne også ønsker at klage over disse afgørelser. Klageren har dags dato ikke oprettet klager over afgørelserne.

2. Sagens oplysninger

2.1. Området

Sagen vedrører et område i Hobro, som afgrænses mod vest af Vesterfjord og mod øst af Hobro by.

Mod nordøst afgrænses området af A 3 .

¹ Sag 19/08769.

2.2. Forløbet før lokalplanens vedtagelse

Mariagerfjord Kommune vedtog den 20. december 2018 forslag til lokalplan nr. 133/2019, A 1 i Hobro.

Lokalplanforslaget var herefter i offentlig høring fra 14. januar 2019 til 11. marts 2019.

Af det offentliggjorte lokalplanforslag fremgik fejlagtigt af forslagens forside, at forslaget var fremlagt i perioden 14. januar til 11. marts 2018.

Af det fremlagte lokalplanforslag, side 26, fremgik endvidere fejlagtigt, at byrådet havde vedtaget lokalplanforslaget den 20. december 2019.

Lokalplanforslaget blev fremlagt i offentlig høring på biblioteket, borgerservice, www.plandata.dk og på kommunens hjemmeside.

Kommunen sendte endvidere den 9. januar 2019 et brev til de nærmeste beboere omkring lokalplanområdet med orientering om vedtagelsen af lokalplanforslaget og den offentlige høring af lokalplanforslaget. Brevet blev bl.a. sendt til klager 1 og til to af borgerne bag klagen fra klager 2, hvoraf den ene ejer en ejendom på A 3, samt en række adresser på A 2.

Det fremgik af brevet, at lokalplanforslaget var fremlagt i offentlig høring fra den 14. januar 2019, og der var desuden henvist til www.plandata.dk. Det fremgik endvidere, at høringsfristen var den 11. marts 2019.

I løbet af høringsperioden modtog kommunen 5 høringssvar, heriblandt ét fra klager 1.

2.3. Vedtagelsen af lokalplanen

Lokalplanen blev behandlet på byrådets møde den 24. april 2019.

Af dagsordenspunktet fra byrådsmødet fremgik bl.a.:

Under den otte ugers høringsperiode er der indkommet tre høringssvar. De indkomne høringssvar omhandler følgende punkter:

- *Inddragelse af det rekreative areal ved parkeringspladsen på A 3 til parkeringsareal*
- *Opførelse af en fast scene på A 1*

Af dagsordenspunktet fremgik endvidere:

Lokalplanforslaget giver foreningen F 1 mulighed for at afholde de forskellige tilbagevendende arrangementer, samt at opføre en fast scene på pladsen til områdets arrangementer, så der fremover ikke skal gives landzonetilladelse ved arrangement afholdelse.

Derudover giver lokalplanen mulighed for at udvide de eksisterende parkeringspladser ved A 3 . Dels fordi, der er mangel på offentlige parkeringspladser i Hobro midtby, og dels fordi, pladserne skal indgå i en parkeringsfond for Hobro midtby. Der er indbetalt parkeringsfondsmidler fra et enkelt byggeprojekt.

Ved behandlingen af sagen var vedlagt et notat, som indeholdt henvisning til de indkomne indsigelser og kommunens bemærkninger til disse.

Det fremgik af indsigelsesnotatet at, der i høringsperioden var indkommet 5 høringsvar. Det fremgik endvidere af notatet, hvem der havde indgivet de forskellige høringsvar.

Høringsvarene var i indsigelsesnotatet samlet i emnerne parkeringsplads, fast scene og diverse, og indsigelserne var således ikke gengivet hver for sig. De var endvidere gengivet i meget kort form.

Kommunen var efter hvert tema kommet med bemærkninger til disse.

Ved behandlingen af sagen var indsigelserne ikke vedlagt i fuld længde.

Mariagerfjord Kommune vedtog den 24. april 2019 lokalplan nr.133/2019, A 1 i Hobro, endeligt.

Lokalplanen er offentliggjort den 8. maj 2019.

2.4. Den vedtagne lokalplan

Det fremgår af lokalplanens redegørelse, side 6, at lokalplanen er udarbejdet på baggrund af et ønske om, at gøre det muligt at opføre en fast scene til koncerter. Lokalplanen skal yderligere muliggøre udvidelsen af parkeringspladser langs A 3 .

Af lokalplanens formålsbestemmelse i § 1 fremgår:

1.1 Lokalplanens formål er at sikre, at:

- *området kan til fritidsområde med parkanlæg og afholdelse af koncerter.*
- *den eksisterende parkeringsplads på A 3 kan udvides.*

Af lokalplanens anvendelsesbestemmelse i § 3, fremgår:

3.1 Delområde 1 skal anvendes til rekreativt formål i form af en fest-, sports og cirkusplads og lignende.

3.2 Delområde 2 skal anvendes til teknisk anlæg i form af en parkeringsplads.

Af lokalplanens § 4.2, fremgår:

Ny bebyggelse i form af en scene til områdets funktion må højst være 15 meter.

2.5. Klagerne og bemærkningerne hertil

2.5.1. Korrespondance i klagesagen

I sagen indgår klagerne af 4. juni 2019 (klager 1) og 5. juni 2019 (klager 2). Klager 1 har uddybet klagen den 31. oktober 2019. Klager 2 har uddybet klagen den 24. oktober 2019 og den 25. oktober 2019. Kommunen er kommet med bemærkninger til klagerne den 3. oktober 2019.

Klagerne og bemærkningerne er i hovedtræk gengivet nedenfor.

2.5.2. Habilitet

Klager 1 anfører, at det ikke er klart gennemskueligt, om der er foretaget en adskillelse mellem myndighed/personer, der har det specifikke miljøansvar, og de myndigheder/personer, der har udarbejdet lokalplanen og foretaget screeningen.

Klager 1 spørger, hvordan det kan være samme person i Plan og Byg, der har foretaget miljøbeskrivelse, screening og udfærdiget hele forslaget, uden at det går ud over habiliteten.

2.5.3. Høringsprocessen

Klagernes bemærkninger

Klager 1 anfører, at naboer og genboer, herunder klageren selv, ikke er blevet hørt med henvisning i forhold til muligheden for at opføre en fast scene, men har måtte konstatere dette i de fremlagte dokumenter på biblioteket uden at være forvarslet.

Klager 1 finder, at der er sket brud på reglerne om partshøring.

Desuden anfører klager 2, at den ene af klagerne ejer en ejendom over for parkeringspladserne, og at denne ikke har modtaget henvendelse fra kommunen vedrørende nabohøring eller lignende.

Klager 2 anfører, at byrådsmedlemmerne ikke har fået de 5 indsigelser fra høringsfasen at se, men i stedet har fået udarbejdet et notat fra kommunen, hvoraf det fremgår, hvad indsigelserne handlede om. Klageren anfører endvidere, at indsigelsesnotatet kun var et sammendrag, som ikke tydeliggjorde de væsentligste punkter, og som ikke beskrev indsigelserne grundigt.

Klager 2 finder det endvidere meget forvirrende, at det af lokalplanforslagets forside fremgik, at forslaget var i offentlig høring fra den 14. januar 2018 til

den 11. marts 2018, og at lokalplanforslaget var underskrevet den 20. december 2019. Klageren finder, at det er et juridisk problem, at årstallet var forkert på lokalplansforslagets forside.

Kommunens bemærkninger

Kommunen anfører, at det er korrekt, at der er uklarheder i årstallene, men kommunen vurderer, at dette ikke har nogen praktisk betydning, da den offentlige høring har fundet sted i 2019.

2.5.4. Favorisering af bygherre

Klagernes bemærkninger

Det er klager 2's opfattelse, at et nærliggende byggeri på A 4, der mangler parkeringspladser, er skyld i kommunens ønske om flere parkeringspladser ved A 3.

Klager 2 anfører, at kommunen inden salget af grunden vidste, at der ville mangle parkeringspladser efter byggeplanen, og at lokalplanen derfor hænger sammen med byggeriet.

Klager 2 anfører i den forbindelse, at denne har modtaget en e-mail fra kommunen, hvoraf det fremgår, at de manglende parkeringspladser har været drøftet mellem bygherren og kommunen i forbindelse med køb af grunden.

Klager 2 finder, at kommunen har favoriseret en privat bygherre med udarbejdelse af lokalplanen og udlæg af parkeringspladser på bekostning af borgernes offentlige friarealer.

Klager 1 anfører, at byggeriet på A 4 har kunnet realiseres ved indbetaling til en parkeringsfond i et parkeringsareal i nærheden af byggeriet, altså det planlagte parkeringsareal. Der havde således ikke været grundlag for udvidelse af parkeringsarealet, hvis der ikke var andre grunde dertil end at skabe grundlag for en parkeringsfond på dette areal.

Klager 1 anfører desuden, at lokalplanen med udvidelse af parkeringspladser i A 3 dels tjener en favorisering af en bestemt bygherre, og dels er politisk begrundet med personlig genvalgsmulighed og således ikke er et planlægningsmæssigt sagligt og fagligt forslag til fællesskabets bedste.

Endelig anfører klager 1, at favoriseringen er et retsbrud på ligebehandling af borgere.

Kommunens bemærkninger

Kommunen anfører, at kommunen ønsker at udvide den eksisterende parkeringsplads i området, hvorfor der er udlagt areal dertil i lokalplanen.

2.5.5. Upræcis bestemmelse og manglende visualisering

Klagernes bemærkninger

Klager 2 anfører, at formuleringen i lokalplanens § 4.2 er upræcis, og at kommunen burde have formuleret teksten omkring scenehøjden mere præcist, så der ikke var tvivl, om de 15 m var udtryk for højden, bredden eller noget andet.

Klager 2 undrer sig endvidere over, at der ikke er udarbejdet en visualisering af scenen, så borgerne i Hobro ved, hvad de kan forvente.

Klager 1 anfører ligeledes, at det er uklart, om der med formuleringen af bestemmelsen menes bredden, højden eller længden.

Kommunens bemærkninger

Kommunen anfører, at der ikke kan være tvivl om, at der er tale om en højden på scenen, da bredden og længden på scenen er defineret ud fra byggefeltet.

Endvidere anfører kommunen, at lokalplanen ikke indeholder visualiseringer af scenen, da det ikke er bestemt endnu, hvordan en eventuel fast scene vil se ud samtidig med, at borgerne i Hobro allerede er bekendte med, hvordan en scene med denne placering ser ud i forhold til omgivelserne.

2.5.6. Øvrige klagepunkter

Scenen

Klager 1 anfører, at en scene i en højde af 15 m vil ødelægge oplevelsen af naturen.

Desuden anfører klager 1, at hvis der skal være flere fester vil det være til stor gene for beboerne i området, og såfremt der ikke vil blive afholdt fester, vil det være spild af penge at etablere en scene, der skal stå ubenyttet.

Klager 1 anfører, at hele forslaget er noget overfladisk arbejde med manglende behovsundersøgelse, og motivet for at opføre en scene har været uklar.

Parkeringspladser

Klagerne anfører, at der ikke mangler parkeringspladser. Klager 2 anfører endvidere, at kommunen kunne have optimeret den allerede eksisterende parkeringsplads på A 3 .

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.²

² Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

Følgende betragtes som et retligt spørgsmål:

- Om vedtagelsen af planen er sket i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat i planlovens kapitel 6 om planers tilvejebringelse.
- Om lokalplanen er begrundet i saglige, planlægningsmæssige hensyn.
- Om en lokalplanbestemmelse er tilstrækkelig klar og præcis.
- Om kommunen, ved vedtagelsen af lokalplanen, har overholdt almindelige forvaltningsretlige principper og regler, herunder reglerne om habilitet.

Unighed i planers indhold eller hensigtsmæssighed er derimod ikke et retligt spørgsmål, som kan efterprøves.

Det, som klagerne har anført i forhold til gener som følge fester i lokalplanområdet, værdispild, ødelæggelse af oplevelsen af naturen, manglende behov og om, at der ikke mangler parkeringspladser, jf. afsnit 2.5.6, vedrører ikke retlige forhold efter planloven, men planforslagets hensigtsmæssighed, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle disse spørgsmål.

3.2. Habilitet

Klager 1 har spurgt, hvordan det kan være samme person i Plan og Byg, der har foretaget miljøbeskrivelse, screening og udfærdiget hele forslaget uden at det går ud over habiliteten, jf. afsnit 2.5.2.

En offentligt ansat er inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis vedkommende selv eller dennes nærtstående m.v. har en personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, hvis vedkommende har en nær tilknytning til nogen, der har en særlig interesse i sagens udfald, eller hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed, jf. forvaltningslovens § 3, stk. 1.³ Efter stk. 2, foreligger der ikke inhabilitet, hvis der ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.

Det forhold, at en sagsbehandler har varetaget sagsbehandlingen af andre aspekter af sagen på et tidligere tidspunkt, medfører ikke i sig selv, at den konkrete sagsbehandler er inhabil.

Der findes krav om funktionsadskillelse i miljøvurderingsloven, men denne afgørelse omfatter alene planvedtagelsen, ikke en afgørelse efter miljøvurderingsloven. Planklagenævnet har derfor ikke taget stilling til dette spørgsmål.

Planklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagepunktet.

³ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

3.3. Inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser

3.3.1 Generelt om inddragelse af offentligheden og håndtering af indsigelser

En kommunes vedtagelse af en lokalplan skal ske i overensstemmelse med de retningslinjer, som er fastsat i planlovens kapitel 6.

Hvis der rettidigt har været fremsat indsigelser m.v. mod et lokalplanforslag, kan vedtagelsen af lokalplanen dog tidligst ske 4 uger efter udløbet af indsigelsesfristen, jf. § 27, stk. 1, 2. pkt.

Formålet med bestemmelsen om 4 uger er at sikre, at indsigelser mod et lokalplanforslag får en seriøs behandling. Af lovbestemmelsens forarbejder fremgår bl.a., at bestemmelsen gælder uanset indsigelsernes karakter.

Kommunen er imidlertid ikke efter planloven forpligtet til at imødekomme indsigelser mod et planforslag.

Planklagenævnet finder desuden ikke, at det generelt medfører ugyldighed af en plan, at forvaltningen i et indsigelsesnotat ikke gengiver indsigelser fuldt ud eller ikke gengiver indsigelserne på en bestemt måde.

Dette gælder især, hvis indsigelserne også er medtaget i fuld udgave i forbindelse med sagens behandling i udvalg og/eller byråd.

Kommunen skal samtidig med offentliggørelsen af et lokalplanforslag give skriftlig underretning herom til ejerne af de ejendomme, der er omfattet af forslaget, og lejerne i og brugerne af disse ejendomme jf. planlovens § 26, stk. 1, nr. 1. Ejerne, lejerne og brugerne af ejendomme uden for forslagets gyldighedsområde skal tillige have skriftlig underretning om offentliggørelsen i den udstrækning kommunen skønner, at lokalplanforslaget har væsentlig betydning for dem, jf. planlovens § 26, stk. 1, nr. 2.

3.3.2. Planklagenævnets vurdering af offentliggørelsen af planforslaget

Klager 2 har anført, at en borger, der ejer en ejendom over for parkeringspladserne, ikke har modtaget nabohøring, mens klager 1 har anført, at naboer og genboer ikke er blevet hørt om muligheden for opførelsen af en fast scene, jf. afsnit 2.5.3.

Klager 2 har desuden anført, at det er et juridisk problem, at årstallet var forkert på lokalplansforslagets forside

Det fremgår af sagen, at kommunen har givet skriftlig underretning om offentliggørelsen af planforslaget til beboerne omkring lokalplanområdet, bl.a. klager 1, og den af borgerne bag klagen fra klager 2, der ejer en ejendom over for parkeringspladserne i lokalplanområdet.

Planloven indeholder i øvrigt ikke regler om, at der skal foretages individuel nabo- eller partshøring af borgere om specifikke dele af eller muligheder i et

lokalplanforslag foruden de høringsregler, der fremgår af planlovens kapitel 6, herunder bestemmelsen i planlovens § 26, stk. 1. Der er heller ikke noget til hinder for, at underretningen sker i form af en henvisning til www.plan-data.dk samt et sted, hvor planforslaget fremlægges fysisk.

Planklagenævnet finder desuden ikke, at det har betydning for lokalplanens gyldighed, at der var anført et forkert årstal på forsiden af det offentliggjorte lokalplanforslag. Nævnet lægger navnlig vægt på, at lokalplanforslaget blev offentliggjort på www.plandata.dk og på kommunens hjemmeside i januar 2019, og at det fremgik af den skriftlige orientering vedrørende offentliggørelsen af lokalplanforslaget, at forslaget var fremlagt fra den 14. januar 2019 til den 11. marts 2019. Angivelsen af forkert år (2018) var således efter nævnets opfattelse åbenlyst en fejl, og denne har ikke været til hinder for, at borgerne har kunnet fremsætte indsigelser mod planforslaget.

3.3.3. Planklagenævnets vurdering af håndteringen af indsigelser

Klager 2 har anført, at indsigelsesnotatet kun var et sammendrag, der ikke tydeliggjorde de væsentligste punkter jf. afsnit 2.5.3.

De indkomne indsigelser var gengivet i indsigelsesnotatet, der var vedlagt som bilag til dagsordenen på byrådets møde den 24. april 2019, hvor lokalplanen blev endeligt vedtaget.

Planklagenævnet bemærker, at der ved behandlingen af sagen ikke var vedlagt de i høringsperioden indkomne indsigelser i fuld længde, selvom dette generelt er hensigtsmæssigt, navnlig når indsigelserne gengives så kortfattet, som det er sket i den konkrete sag. Nævnet finder imidlertid ikke, som nævnt i afsnit 3.3.1, at det generelt medfører ugyldighed af en plan, at forvaltningen ikke gengiver indsigelser fuldt ud i et indsigelsesnotat.

Planklagenævnet finder heller ikke i den konkrete sag, at kommunens gengivelse af de indkomne indsigelser udgør en retlig mangel, der medfører at lokalplanen er ugyldig. Nævnet lægger herved vægt på, at der i indsigelsesnotatet er henvist til de enkelte indsigelser, ligesom de overordnede indsigelsestemaer er gengivet. Nævnet har desuden sammenholdt indsigelserne i deres fulde længde med indsigelsesnotatet og finder, at gengivelserne i indsigelsesnotatet – trods den meget kortfattede form – har været tilstrækkelig dækkende i forhold til indholdet. Klagerne har desuden ikke henvist til specifikke mangler i indsigelsesnotatet.

Planklagenævnet kan på den baggrund ikke give medhold i klagepunktet.

3.3.4. Partshøring

Klager 1 har anført, at der er sket brud på reglerne om partshøring jf. afsnit 2.5.3

I forvaltningslovens § 19, stk. 1, er der fastsat nærmere bestemmelser om

pligten til at høre sagens parter, inden der træffes afgørelse. Reglerne gælder alene for parter.

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men er udviklet i administrativ praksis. Adressaten for en konkret afgørelse er altid part i sagen, men også andre, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen og dens udfald har partsstatus. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Derudover er det en forudsætning, at pågældendes interesse i sagen kan anses for værnet af de bestemmelser, som kommunen skal træffe afgørelse efter.

At interessen skal være *individuel* betyder i relation til beslutninger, der på ensartet måde gør indgreb i en større personkreds' interesser, at medlemmerne af denne personkreds – eller sammenslutninger af disse – ikke uden videre har partsstatus. Dette vil ofte være relevant i relation til plansager og miljøsager. Et stort antal berørte personer kan bevirke en sådan udtynding af den enkeltes interesse, at denne falder under væsentlighedstærsklen. Er der derimod i den omfattede personkreds enkelte, der i særlig grad berøres, stiger deres interesse i afgørelsen til en sådan styrke, at de må tillægges partsstatus.

Hvis en person eller virksomhed m.v. berøres af en lokalplan eller anden planlægning, vil den pågældende i almindelighed ikke være part i plansagen. Partsstatus kan dog ikke udelukkes, f.eks. i tilfælde, hvor planen kun skal gælde for et så begrænset geografisk område, at kun få bliver direkte berørt, selvom der er tale om en plan, der i princippet har generel karakter. Hvis en person eller virksomhed berøres i særlig grad, vil denne eventuelt også have partsstatus, selvom planen omfatter en større kreds af borgere m.v.

Planklagenævnet finder ikke i den konkrete sag, at der er forhold, som indikerer, at klagerne eller nærmeste beboere omkring lokalplanområdet vil blive tilstrækkelig individuelt berørt af lokalplanens vedtagelse til, at det udløser partsstatus. Kommunen var allerede af den grund ikke forpligtet til at parts-høre disse.

3.4. Planlægningsmæssig begrundelse og usaglige hensyn

Klagerne har anført, at kommunen har favoriseret en privat bygherre med udarbejdelse af lokalplanen, jf. afsnit 2.5.4

Klager 1 har yderligere anført, at udvidelsen af parkeringspladserne ikke er et planlægningsmæssigt sagligt og fagligt forslag til fællesskabets bedste, jf. afsnit 2.5.4.

Efter planlovens § 13, stk. 1, kan en kommune til enhver tid beslutte at tilvejebringe planforslag og ændringsforslag til de eksisterende kommunale planer i overensstemmelse med de procedurer, som er fastsat i planlovens kapitel 6, når det er planlægningsmæssigt relevant (lokalplanretten).

Lokalplankompetencen forudsætter således, at der er en planlægningsmæssig relevant begrundelse, og planlægningen må ikke være baseret på usaglige hensyn. At en grundejer eller en bygherre inden for eller uden for et lokalplanområde har en økonomisk interesse i vedtagelsen af en lokalplan, er helt sædvanligt og ikke noget, der i sig selv er i strid med planloven eller det forvaltningsretlige ligebehandlingsprincip. Det afgørende er således, om kommunen har en planlægningsmæssig relevant grund til at vedtage lokalplanen.

Efter planlovens § 15, stk. 1, skal en lokalplan indeholde oplysninger om planens formål og retsvirkninger, og formålet skal fastlægge den planlægningsmæssige begrundelse.

Den planlægningsmæssige begrundelse i den aktuelle sag fremgår af lokalplanens § 1. Det fremgår således af § 1, at formålet med lokalplanen er bl.a. er, at udvide den eksisterende parkeringsplads på A 3 . Planklagenævnet finder, at ønsket om at etablere parkeringspladser er en saglig planlægningsmæssig relevant begrundelse for at vedtage planen. Nævnet kan, som nævnt ovenfor, ikke prøve, om der er et reelt behov for yderligere parkeringspladser, eller om der kunne findes mere hensigtsmæssige løsninger.

Planklagenævnet finder på baggrund af klagen eller sagens oplysninger ikke i øvrigt grundlag for at antage, at kommunen har varetaget usaglige hensyn ved vedtagelsen af planen, herunder inddragelse af personlige genvalgsmuligheder.

3.5. Upræcis bestemmelse og manglende visualisering

Klagerne har anført, at formuleringen i lokalplanens § 4.2 er upræcis, og at det ikke fremgår, om der menes bredden, længden eller højden, jf. afsnit 2.5.5.

Klager 2 har endvidere anført, at undrer sig over, at der ikke er udarbejdet en visualisering af scenen, så borgerne i Hobro ved, hvad de kan forvente, jf. afsnit 2.5.5.

Det forhold, at en eller flere bestemmelser i en lokalplan er upræcise eller muligvis strider mod andre bestemmelser i lokalplanen, påvirker generelt ikke lokalplanens eller bestemmelsernes gyldighed, men kan have betydning i forhold til, om bestemmelserne efterfølgende vil kunne håndhæves af kommunen. Planklagenævnet ophæver som klart udgangspunkt ikke en lokalplan eller konkrete lokalplanbestemmelser, fordi der i fremtiden eventuelt kan opstå tvivl om fortolkningen af lokalplanen.

Træffer kommunen senere en afgørelse om, at et konkret forhold er i overensstemmelse med lokalplanen, vil en sådan afgørelse kunne påklages til Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål, herunder om et konkret projekt for opførelse af en scene er i overensstemmelse med lokalplanen.

Planklagenævnet bemærker i øvrigt, at der ikke i planloven gælder et generelt krav om udarbejdelse af visualiseringer i forbindelse med vedtagelse af lokalplaner.

3.6. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over lokalplan nr. 133/2019, A 1 i Hobro, som er endeligt vedtaget af Mariagerfjord Kommune den 24. april 2019.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.⁴ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

4. Gebyr

De indbetalte klagegebyrer tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.⁵

⁴ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

⁵ Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.